

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/369/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1413224973
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kriváňová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1413224973.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Michaely Královej a členov senátu: JUDr. Dariny Kriváňovej a JUDr. Ivany Jahnovej v právnej veci žalobcu: Slovenská V. T., Trnavská cesta 82, 826 58 Bratislava 29, IČO: 36 062 235, proti žalovanej: Y. X. Q., naposledy bytom: N. XX, XXX XX F., o zaplatenie 5.615,94 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV. zo dňa 01. júla 2015, č.k. 8C 35/2014-105, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava IV. zo dňa 01. júla 2015, č.k. 8C 35/2014-105, **p o t v r d z u j e .**

II. Žalobca **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava IV. rozsudkom zo dňa 01. júla 2015, č.k. 8C 35/2014-105, uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5.615,94 € s 5,24 % ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 09.12.2013 do zaplatenia a súčasne uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 336,50 €, všetko do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku súdu prvej inštancie.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 11.12.2013 domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 5.615,94 € z dôvodu, že žalovaná dňa 06.10.2013 zavinila na ulici M. - Y. v F. svojím motorovým vozidlom, značky Y., EČV: F. XXX C. dopravnú nehodu, pričom došlo k poškodeniu motorového vozidla firmy Y., s.r.o., EČV: F. XXX A., a žalovaná bola uznaná vinnou zo spáchania nehody. Následne bolo zistené, že v čase dopravnej nehody nebolo na motorové vozidlo žalovanej uzavreté platné poistenie zodpovednosti za škodu (povinné zmluvné poistenie), vzhľadom na túto skutočnosť žalobca plnil podľa § 24 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. z poistného garančného fondu poškodenej osobe poistné plnenie v celkovej sume 5.615,94 €, ktorá predstavuje žalovanú istinu. Žalobca podľa § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. listom zo dňa 08.11.2013 vyzval žalovanú na úhradu žalovanej sumy titulom regresu. Žalovaná však žalobcovi uvedenú náhradu nezaplatila.

3. Súd prvej inštancie vydal vo veci platobný rozkaz č.k. 30Ro/3675/2013-58, voči ktorému žalovaná podala odpor, podaním zo dňa 13.08.2014, ktorý odôvodnila tým, že hlásenie o spôsobenej škode nebolo žalovaným v čase nehody ani následne podpísané, ďalej žiadala preskúmať kto bol užívateľom opravovaného vozidla, nakoľko ním mala byť E. - Slovenská T.E., a.s. čo nemalo korešpondovať s udávaným užívateľom vozidla v čase nehody. V dôkaznom materiály nemala byť uvedená rýchlosť akou sa poškodené vozidlo pohybovalo v čase nehody, taktiež nebol uvedený podiel zavinenia vodičom poškodeného vozidla.

4. Na pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo 01.07.2015, žalobca navrhol predvolať svedkov, vodiča poškodeného motorového vozidla v čase nehody p. C. N. a konateľa poškodenej firmy Y., s.r.o., ktorý hlásil dopravnú nehodu do poisťovne E. a.s. p. H.. Na uvedené pojednávanie sa nedostavila žalovaná, napriek riadnemu vykázaniu predvolania na pojednávanie. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie prejednal vec v neprítomnosti žalovanej podľa § 101 ods. 2 O.s.p.

5. Súd prvej inštancie mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že žalovaná spôsobila dopravnú nehodu, pri ktorej vznikla iným účastníkom cestnej premávky škoda v celkovej výške uplatnenej žalobou. Žalovaná si nespĺnila svoju povinnosť v zmysle § 3 ods. 1, 3 zákona o povinnom zmluvnom poistení, tým že na motorové vozidlo, ktorým bola spôsobená škoda neuzavrela zmluvu o povinnom zmluvnom poistení. Žalobca v rámci svojej zákonom vymedzenej kompetencie v zmysle zákona o povinnom zmluvnom poistení poskytol poškodeným poistné plnenie. V konaní bolo riadne preukázané, že žalovaná spôsobila dopravnú nehodu, o čom svedčí najmä relácia dopravnej polície o priebehu nehody, č. písomnosti V.-T.-XXX/BA-V.-XXXX, z ktorej vyplýva, že žalovaná nedala prednosť v jazde oproti jazdiacemu vozidlu v dôsledku čoho došlo k zrážke vozidiel a k vzniku škody. Z výpovedí predvolaných svedkov p. N. a p. H. bol preukázaný dej dopravnej nehody, tak ako bolo uvedené v samotnom návrhu. Z výpovede svedka p. N. vyplynulo, že žalovaná po dopravnej nehode nedokázala predložiť doklad o povinnom zmluvnom poistení, vzhľadom k tomu bola privolaná aj polícia. Polícia danú dopravnú nehodu vyšetrila. Na vozidle, ktoré riadil svedok p. N., bola poškodená predná časť vozidla čelným nárazom, vystrelené airbagy a bola vytečená kvapalina na ceste, asi chladič. Škoda na ním vedenom vozidle bola poisťovňou vyhodnotená ako škoda totálna. Žalovaná mala poškodené pravé predné dvere, stredný stĺpik ako aj zadné pravé dvere. Svedok uviedol, že jeho maximálna rýchlosť v čase nehody bola 50 km/h. Z výpovede svedka p. H., ktorý je konateľom spoločnosti, ktorá bola vlastníkom uvedeného vozidla vyplynulo, že poistnú udalosť riadne nahlásil poisťovni, kde má uzavreté havarijné poistenie, kvôli odťahu, ktorý bol zabezpečený. Na mieste nehody počkal až do konca, kým to polícia nevyšetrila a následne šiel do servisu, kde bolo vozidlo odtiahnuté. Poškodené vozidlo bolo pred nehodou v leasingu, avšak v dobe dopravnej nehody už bol leasing vyplatený, vlastníkom auta bola spoločnosť Y., s.r.o.

6. V rámci odôvodnenia svojho rozsudku súd prvej inštancie konštatoval, že základom nároku uplatneného v tomto konaní bolo porušenie povinnosti žalovanej, ktorá jej vyplývala z § 3 ods. 1, 3 zákona o povinnom zmluvnom poistení, tým že na motorové vozidlo, ktorým bola spôsobená škoda neuzavrela zmluvu o povinnom zmluvnom poistení. K tejto skutočnosti sa žalovaná nijakým spôsobom nevyjadřila. Spôsob obrany žalovanej v konaní považuje súd za irelevantný, nakoľko v konaní bola preukázaná výška škody, ktorá vznikla žalobcovi vyplatením plnenia vo výške žalovanej sumy poškodenej osobe.

7. Na základe uvedených skutočností súd prvej inštancie žalobe v plnom rozsahu vyhovel a súčasne priznal žalobcovi aj uplatnený úrok z omeškania vo výške 5,24 % ročne zo sumy 5.615,64 € od 09.12.2013 do zaplatenia, nakoľko tieto neboli uplatnené v rozpore s § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. (v znení účinnom ku dňu omeškania). O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Žalobca si uplatnil náhradu trov konania vo výške 336,50 € (súdny poplatok), ktoré mu boli súdom aj priznané.

8. Proti tomuto rozsudku, podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná, ktorá v rámci svojho odvolania uviedla, že predkladá doklad o škodovom priebehu z havarijného poistenia a poistenia pre prípad krádeže motorového vozidla, ktorý nebol doteraz pri zisťovaní skutkového stavu uplatnený. Zároveň opätovne poukázala na skutočnosť, že dokument „hlásenie o spôsobenej škode“ použitý pre poistné plnenie bol podpísaný len vodičom motorového vozidla L. s EVČ: F. XXX A.. Žalovaná taktiež uviedla, že nebola oboznámená s výsledkom vyšetrovania nehody zo dňa 06.09.2013 políciou. Tvrdenie účastníka nehody o rýchlosti poškodeného vozidla nie je ničím zdokladované, ako aj podiel zavinenia vodičom motorového vozidla L. EVČ: F. XXX A. nie je uvedený. Následne žalovaná na výzvu súdu odstránila vady odvolania a uviedla, že sa odvoláva voči celému rozsudku súdu prvej inštancie, nakoľko súd prvej inštancie rozhodol na základe neúplných podkladov k škodovej udalosti (§ 205 ods. 2 O.s.p.). Poukázala na to, že hlásenie o spôsobenej škode nebolo žalovanou podpísané

v čase nehody, ani následne žalovanej nebola doručená žiadna správa o výsledku vyšetrenia škodovej udalosti políciou. Žalovaná uviedla, že súčasne žiada o došetrenie okolností škodovej udalosti, keďže na základe týchto neúplných údajov bola uznaná vinnou zo spáchania nehody a následne bola stanovená výška náhrady za dopravnú nehodu.

9. K odvolaniu žalovanej podal vyjadrenie žalobca, ktorý uviedol, že nemal vedomosť o nejakom falšovaní podpisov účastníkov dopravnej nehody. K uvedenej skutočnosti sa vyjadril na pojednávaní vodič poškodeného vozidla C. N.. Keďže zároveň žalovaná namieta aj zavinenie dopravnej nehody a má za to, že by tam mala byť spoluvina poškodeného motorového vozidla k týmto tvrdeniam žalobca poukázal na to, že čiastočná spoluvina bola stanovená poisťovňou AN.lianz a.s., ktorá danú poistnú udalosť likvidovala a im zaslala vyúčtovací a sprievodný list. Čo sa týka šetrenia dopravnej nehody, bolo zistené, že daná dopravná nehoda bola prejednávaná políciou, pričom vodička Q. bola uznaná vinnou. Okrem toho vodička Q. mala ešte ďalšiu dopravnú nehodu dňa 17.10.2012, keď jazdila bez platného povinného zmluvného poistenia. V priebehu súdneho konania súd prvej inštancie vykonal výsluch svedkov a to M. H.Č. a C. N. a vykonal riadne dokazovanie. Žalobca má za to, že žaloba je v celom rozsahu dôvodná, a preto navrhuje, aby odvolací súd odvolanie žalovanej zamietol a potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava IV. zo dňa 01.07.2015.

10. Odvolací súd preskúmal vec súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), túto prejednal bez nariadenia pojednávania keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 25.10.2017 (§ 378 C.s.p., § 219 ods. 3 C.s.p.). O termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu t.j. žalobca a žalovaná upovedomení zákonným spôsobom.

11. Rozsudok súdu prvej inštancie odvolací súd v zamietajúcej časti potvrdil, pretože je v napadnutom výroku vecne správnym a keďže sa stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku ako správnymi, rozsudok odvolacieho súdu už ďalšie dôvody neobsahuje (§ 387 ods. 1, 2 C.s.p.).

12. Na doplnenie odvolací súd iba zopakuje, že dôkazná povinnosť týkajúca sa (ne)zaplatenia poistného žalovanou na rok 2013 postihuje žalovanú a nie žalobcu a pokiaľ tá nepreukáže zaplatenie poistného, potrebné je mať za to, že poistné zaplatené nebolo. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týka povinnosť strany sporu tvrdiť a označiť dôkazy na preukázanie tvrdení, je vždy daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán sporu. Táto norma zásadne určuje rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané) a aj nositeľa dôkazného bremena. V závislosti na hypotéze právnej normy má každá zo strán sporového konania samostatnú (vlastnú) povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť a teda aj z toho vyplývajúce odlišné a samostatné bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno. Dôkazné bremeno ohľadne určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z ich existencie vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka konania, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí. Občiansky súdny poriadok platný v čase rozhodovania súdu prvej inštancie (ale aj v súčasnosti platný Civilný sporový poriadok) v prípade bremena tvrdenia a bremena dôkazu ponecháva na účastníkovi, ako bude v konaní postupovať. Pokiaľ účastník konania nerešpektuje bremeno tvrdenia alebo dôkazné bremeno, ktoré ho zaťažujú, z hľadiska procesného postupuje vo svoj neprospech. Procesná nečinnosť strany sporu v tomto smere má (pre neho) negatívne dôsledky pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, čo sa v konečnom dôsledku prejaví vo vydaní (pre neho) nepriaznivého rozhodnutia. Obvykle platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. V priebehu sporu sa môže meniť, teda môže dochádzať k jeho prerozdeleniu. Pri posudzovaní dôkazného bremena na strane toho - ktorého účastníka treba rešpektovať tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, t.j. pravidlo, že neexistencia (niečoho) majúca trvajúci charakter sa zásadne nepreukazuje. Na nikom totiž nemožno spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti (nie je možné preukázať, že niečo sa nestalo). V prejednávaní veci to potom znamená, že žalovaná mala preukázať zaplatenie povinného zmluvného poistenia za rok 2013 (t.j. v čase dopravnej nehody), čo však neurobila ani v konaní pred súdom prvej inštancie ani pred odvolacím súdom. Skutočnosti tvrdené žalovanou v odvolaní nemajú žiaden význam pre rozhodnutie prvoinštančného alebo odvolacieho súdu. Žalovaná ani v konaní pred súdom prvej inštancie ani v

konaní pred odvolacím súdom nepredložila doklad o tom, že v čase dopravnej nehody bolo motorové vozidlo riadne poistené (PZP). Skutočnosť, že žalovaná predložila doklad o bezškodovom priebehu havarijného poistenia, ktoré skončilo v roku 2013, svedčí iba o tom, že žalovaná do svojej poisťovne, s ktorou má uzatvorené havarijné poistenie nenahlásila dopravnú nehodu, ktorú spôsobila. Pokiaľ ide o fotokópiu hlásenia o spôsobenej škode, o ktorej žalovaná tvrdí, že nebolo riadne podpísané, v tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že podpisy oboch vodičov na dokumente označenom ako hlásenie o spôsobenej škode sú jasne zdokumentované, pričom totožnosť vodičov overovala aj príslušníci policajného zboru, ktorí prešetrovali priebeh dopravnej nehody. Samotná skutočnosť, či bola žalovaná oboznámená s priebehom vyšetrovania alebo nie je pre toto konanie bezpredmetná. V závere je iba možné skonštatovať, že žalovaná nevyvrátila tvrdenia žalobcu, a preto bolo potrebné žalobcovi priznať úspech.

13. Podľa § 24 ods. 2 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z.z. kancelária poskytuje z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti.

14. Podľa § 24 ods. 3 zákona č. 381/2001 Z.z. poškodený má právo uplatniť nárok na náhradu škody podľa odseku 2 proti kancelárii za rovnakých podmienok, za akých by mohol uplatniť nárok na náhradu škody proti poisťovateľovi podľa tohto zákona.

15. Podľa § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. kancelária má právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa odseku 2 písm. a/, b/, f/ a g/, na náhradu toho, čo za neho plnila. Kancelária má právo proti poisťovateľovi na náhradu toho, čo plnila za poisteného podľa odseku 2 písm. c/. Kancelária je povinná požadovať od príslušnej kancelárie poisťovateľov náhradu toho, čo plnila poškodenému podľa odseku 2 písm. e/ a podľa § 24a ods. 1 písm. a/.

16. Odvolací súd v závere poukazuje na ustanovenie § 20 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., ktorým bola zriadená kancelária ako právnická osoba, a ktorá okrem iného poskytuje z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu. Účelom vytvorenia poistného garančného fondu je, aby aj v tých prípadoch, ktoré sú taxatívne vymenované v § 24 ods. 2 zákona, bolo poškodenému zabezpečené poskytnutie plnenia za škodu, na ktorú má poškodený právo za rovnakých podmienok, za akých by mohol uplatniť nárok na náhradu škody proti poisťovateľovi. Jedným z nich je aj prípad, keď motorové vozidlo, ktorým bola spôsobená škoda, nie je v čase škodovej udalosti poistené. Zo znenia § 24 ods. 2 písm. b/ zákona vyplýva, že kancelária tu poskytuje plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla namiesto osoby, ktorá za túto škodu zodpovedá (...“za ktorú zodpovedá osoba“..). Osobou bez poistenia zodpovednosti je preto treba rozumieť toho, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou takého vozidla, u ktorého nebola uzavretá poistná zmluva v zmysle § 3 zákona č. 381/2001 Z.z. (touto osobou bude spravidla aj ten, kto má povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu, napr. prevádzkovateľ). V ustanovení § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. je upravené právo kancelárie na náhradu vyplatených plnení z poistného garančného fondu za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Okruh osôb, proti ktorým má kancelária tzv. postihové právo, je upravený rôzne, v závislosti od toho, aký je status vozidla, ktorého prevádzkou bola škoda spôsobená. V prípadoch podľa odseku 2 písm. a/, b/, f/ a g/ má kancelária právo proti tomu, kto za škodu zodpovedá (veta prvá citovaného zákonného ustanovenia). V prípade podľa odseku 2 písm. c/ má kancelária právo proti poisťovateľovi (veta druhá citovaného zákonného ustanovenia) a napokon v prípade podľa odseku 2 písm. e/ a podľa § 24a ods. 1 písm. a/ zákona má kancelária povinnosť požadovať náhradu toho, čo plnila poškodenému od príslušnej kancelárie poisťovateľov (veta tretia citovaného zákonného ustanovenia). To znamená, že kancelária má v prípade poskytnutia poistného plnenia za škodu v zmysle § 24 ods. 2 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z.z. právo postihu proti tomu, u koho je daná zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka o zodpovednosti za škodu. Ustanovenie § 24 ods. 7 veta prvá v spojení s § 24 ods. 2 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z.z. je potrebné vykladať tak, že kancelária má právo postihu proti každému, kto za škodu zodpovedá a za koho plnila. Kancelária má teda právo postihu aj proti osobe, ktorá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedá na základe zavinenia, t.j. aj proti vodičovi (pri prevádzke tuzemského motorového vozidla je vodič povinný mať pri sebe potvrdenie o poistení zodpovednosti a teda presvedčiť sa, či je vozidlo poistené). (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 24. júna 2015, sp.zn. 4 Cdo 190/2014). Na základe vyššie uvedeného potom odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná,

a preto bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne a právne správny potvrdiť (387 ods. 1, 2 CSP).

17. Z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na zachovanie práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na každý argument účastníka nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania, čo sa nepochybne v prejednávanej veci stalo (porovnaj napr. m.m. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.9.2012 vo veci Vojtěchová proti Slovenskej republike /sťažnosť č. 59102/08/, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.9.2011, č.k. I. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.6.2009, sp.zn. 5 M Cdo 8/2008).

18. Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 378, § 219 ods. 3 C.s.p. a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedoplňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené účastníkmi konania na pojednávaní na odvolacom súde už nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; účastníci, predovšetkým odvolateľka, ani nevzniesli žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

19. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a ich náhradu úspešnému žalobcovi nepriznal, pretože mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

20. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak
a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.
(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).
V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.
(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.
(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.
(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).